

διαφορᾶς τῆς, καὶ νὰ θεσπίσῃ τὰς διορθώσεις τῆς; Ἡ κοινὴ Γλῶσσα, τὴν ὁποίαν συμφώνως ὅλοι οἱ Γραμματικοὶ Κοινὴν ὀνομάζουσι Διαλέκτου « ἴδιον οὐκ ἔχει χαρακτῆρα ἢ τύπον, ἀλλ' » ἐκ τῶν τεσσάρων καθέστηκε, καὶ συμμετέχει ἐκάστου ἐκείνων.

» Διὸ καὶ ταύτῃ μὲν, ὡς πρὸς κανόνα γενικόν, ἐκείναις δὲ » πρὸς ιδιότητας χρώμεθα. » Ἄλλ' ἐρρέτωσαν ἐς κόρακας οἱ ἀφιλόσοφοι Γραμματικοὶ καθὼς ἀσφέςως κράζουσι οἱ ἀκρατῶς κρακίζοντες! ἅς ἐξετάσωμεν φιλοσοφικῶς αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα διὰ νὰ ἐξασκρίβωσωμεν τὴν ἀλήθειαν.

• § κ. Ἡ Κοινὴ Γλῶσσα (ὑποτιθεμένου ὅτι εἶναι αὐτὴ ὅπου ὅλοι κοινῶς γνωρίζομεν) τεχνολογικῶς ἀναλυμένη εἰς τὰ ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου (τὰ ὅποια ἅς τὰ ὑποθέσῃ ὁ Φιλόσοφος καὶ δώδεκα, ἢ τριανταεξί. Μ' ὅλου ὅπου ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ὀκτῶ μερῶν εἶναι εὐνόητος, καθὼς ἀποφαίνεται ὁ δεινὸς Ἀπολλώνιος (α) « οὐ γὰρ φωναῖς μεμέρισαι τὰ τοῦ λόγου μέρη, » σημαינוμένοις ἀεὶ) καὶ θεωρουμένη τοιαύτη ὅσα εἶναι ὑφισταμένα, καὶ πάνδημῶς συναριθμημένα, ἀποδεικνύεται πραγματικῶς ὅτι σύγκειται ἀπὸ τόσους Δωρισμῶν, καὶ Αἰολισμῶν, ὅσοι καὶ Ἀττικισμοὶ καὶ Ἰωνισμοὶ ἀρχαιότατοι εἰς αὐτὴν συμπεριλαμβάνονται. Ἐν ᾧ ὅμως λέγομεν ἀπὸ τόσους καὶ ὅσους, ἅς μὴν ἐκλάβῃ κανένας τῶν σοφιστῶν ὅτι ποσότητος ἰσαριθμοῦς λογαριθμοῦμεν. Αἱ τῶν ἔθνῶν Διάλεκτοι δὲν κατασκευάζονται μὲ τεχνικούς λογαριθμούς, ἀλλὰ κατὰ τὴν μορφήν τῶν λέξεων καὶ στροφῆν τῶν φράσεων σχηματίζονται. Ποιότητος λοιπὸν λέξεων, καὶ σχήματα φράσεων, καὶ πάθη φωνῆς, καὶ συναιρέσεις, καὶ διαιρέσεις, καὶ προσλήψεις, καὶ ἀφαιρέσεις σφαιρῶν ἀνερευνοῦντες, εὐρίσκομεν ἰσοβαρεῖς τὰς ἀφ' ἐκάστης Ἀρχαϊκῆς Διαλέκτου ιδιότητος, μεμιγμένας εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς καθ'

(α) Ὁρα Ἀπολ. τοῦ δεινοῦ περὶ Ἀντωνυμίας.

